

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR
A PŘEDSEDKYNĚ LEGISLATIVNÍ RADY VLÁDY

V Praze dne
Čj. 324/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. J. G., nar. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 1 T 123/2010 (1 svazek)

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obv. J. G., nar. v P., naposledy trvale bytem P., A. S. č. 822/60, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v P.-B.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Klatovech ze dne 22. 2. 2013 č. j. 1 T 123/2010-198.

Rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 15. 2. 2011 č. j. 1 T 123/2010-102 byl obviněný J. G. v hlavním líčení, konaném v řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. řádu, uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 2, 3 písm. b) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím (zkrácená verze), že

v době nejméně od počátku měsíce února 2007 do 24. 9. 2008, a dále od 2. 9. 2009 do 18. 3. 2010 v SRN a jinde, se úmyslně vyhýbal plnění vyživovací povinnosti na svou dceru T. G., nar. , v částce 1.800 Kč měsíčně, k rukám její matky M. G., jak mu to bylo stanoveno rozsudkem Okresního soudu v Klatovech, č. j. 11 Nc 417/2003 – 33, ze dne 22. 3. 2004, který nabyl právní moci dne 11. 5. 2004, a to zejména tím, že se nezajímal o řádné zaměstnání a skrýval se po delší dobu na neznámém místě, a to přesto, že mu vyživovací povinnost vyplývá přímo ze zákona o rodině, a bylo v jeho možnostech a schopnostech platit výživné v částce stanovené soudem, a tohoto jednání se obviněný dopustil přesto, že byl za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1, 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb., odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 19. 4. 2007, sp. zn. 1 T 31/2007, který nabyl

právní moci dne 25. 7. 2009, k trestu odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu pěti let, a za uvedené období dluží na výživném celkem částku 48.600 Kč.

Za to mu byl podle § 196 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

K věci je třeba předeslat, že ještě před zahájením hlavního líčení Okresní soud v Klatovech usnesením ze dne 8. 12. 2010 č.j. 1 T 123/2010-76 rozhodl, že podle § 302 tr. řádu a za užití § 305 tr. řádu bude ve věci konáno řízení proti uprchlému.

Odvolání obviněného, které podal jemu ustanovený obhájce, bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 4. 2011 č. j. 9 To 126/2011-118.

Na obviněného přitom byl již dne 29. 2. 2009 vydán Evropský zatýkací rozkaz, na jehož základě byl obviněný následně zadržen ve Spolkové republice Německo a dne 14. 11. 2012 předán orgánům Policie České republiky k dodání do výkonu trestu odnětí svobody.

Dne 21. 11. 2012 bylo obviněnému J. G. soudem doručeno písemné vyhotovení rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 15. 2. 2011 č.j. 1 T 123/2010-102 společně s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 4. 2011 č.j. 9 To 126/2011-118 a rovněž mu bylo předáno písemné poučení podle § 306a tr. řádu.

Dne 12. 2. 2013 byl Okresnímu soudu v Klatovech doručen návrh obviněného podle § 306a odst. 2 tr. řádu ze dne 8. 2. 2013 na zrušení výše citovaného odsuzujícího rozsudku. V tomto podání obviněný uvádí, že již druhý den po převzetí odsuzujícího rozsudku, tedy dne 22. 11. 2012, zaslal soudu první návrh na zrušení rozsudku, a poté kdy se dne 30. 1. 2013 od předsedy senátu dověděl, že tento návrh soudu doručen nebyl, činí návrh nový. Dále dne 15. 2. 2013 bylo Okresnímu soudu v Klatovech doručeno další podání obviněného G. ze dne 3. 2. 2013, zasláné jím původně Vrchnímu soudu v Praze, kterému bylo doručeno dne 6. 2. 2013; i v tomto podání obviněný uvedl, že první návrh na zrušení odsuzujícího rozsudku odeslal Okresnímu soudu v Klatovech dne 22. 11. 2012, a že vzhledem k tomu, že návrh nebyl tomuto soudu doručen, žádá o navrácení lhůty k podání návrhu a současně navrhuje, aby byl pravomocný odsuzující rozsudek zrušen.

Okresní soud v Klatovech usnesením ze dne 22. 2. 2013 č. j. 1 T 123/2010-198 rozhodl o návrhu obviněného na zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku tak, že jej podle § 306a odst.2 tr. řádu a contrario zamítl, přičemž v odůvodnění usnesení uvedl, že důvodem k zamítnutí je nedodržení zákonné osmidenní lhůty podle § 306a odst. 2 tr. řádu, která počala běžet ode dne 21. 11. 2012. O žádosti obviněného o navrácení lhůty k podání návrhu Okresní soud v Klatovech vůbec nerozhodl.

Po seznámení s obsahem spisového materiálu mám za to, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Klatovech ze dne 22. 2. 2013 č. j. 1 T 123/2010-198 byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve vztahu k ustanovení § 306a odst. 2 tr. řádu, a v řízení, jež jeho vydání předcházelo, rovněž v ustanoveních § 2 odst. 13 a § 33 odst. 5 tr. řádu, a to v neprospěch obviněného.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro

jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezabavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezabavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 306a odst. 2 tr. řádu platí, že skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen.

Podle § 2 odst. 13 tr. řádu musí být ten, proti němuž se trestní řízení vede, v každém období řízení poučen o právech umožňujících mu plné uplatnění obhajoby a o tom, že si též může zvolit obhájce; všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny umožnit mu uplatnění jeho práv.

Podle § 33 odst. 5 tr. řádu jsou všechny orgány činné v trestním řízení povinny vždy obviněného poučit o jeho právech a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění.

Tato zákonná ustanovení však v řízení důsledně nalézacím soudem respektována nebyla.

Jak bylo již výše uvedeno, dne 21. 11. 2012 byl obviněnému Okresním soudem v Klatovech doručen jednak rozsudek ze dne 15. 2. 2011 sp. zn. 1 T 123/2010 a jednak usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 4. 2011 sp. zn. 9 To 126/2011 a rovněž mu bylo předáno písemné poučení podle § 306a odst. 2 tr. řádu (viz č.l. 192-193 tr. spisu). Toto písemné poučení však neobsahovalo poučení obviněného o tom, že má právo zvolit si obhájce, navíc za situace, kdy obviněný byl ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoli trestní řád v ustanovení § 306a odst. 2 povinné právní zastoupení výslovně nepředpokládá, soud měl dostát své obecné poučovací povinnosti stanovené v § 2 odst. 13 a § 33 odst. 5 tr. řádu. Tímto postupem byl tedy obviněný zkrácen na svých právech na obhajobu.

A ačkoli obviněný G. ve svých podáních tvrdil, že návrh na zrušení odsuzujícího rozsudku odesílal z věznice již dne 22. 11. 2012, soud rozhodl o zamítnutí jeho opakovaných návrhů ze dnů 8. 2. 2013 a 3. 2. 2013 pro jejich opožděnost, aniž by učinil jakýkoli úkon směřující k prověření jeho tvrzení. Přijímání, odesílání a evidence korespondence odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody jsou podrobně upraveny v ust. § 24 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, soud se však ani nedotázal orgánů Vězeňské služby ČR na způsob evidence korespondence obviněného, z níž by bylo možné zjistit, zda obviněný dne 22. 11. 2012, resp. v průběhu zákonné osmidenní lhůty, počínaje tímto dnem běžící, skutečně nějakou korespondenci, adresovanou Okresnímu soudu v Klatovech, z výkonu trestu odesílal. Soud tedy vydal napadené usnesení, aniž by – pokud jde o otázku včasnosti podání návrhu podle § 306a odst. 2 tr. řádu – řádně zjistil skutkový stav věci, a v důsledku toho ani nemohl dostát svým povinnostem podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Pro úplnost je třeba dodat, že obviněný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, který mu byl uložen v dané věci, v současné době vykonává ve věznici v Plzni-Borech.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Klatovech ze dne 22. 2. 2013 sp. zn. 1 T 123/2010 byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. řádu ve vztahu k ustanovení § 306a odst. 2 tr. řádu a v řízení, jež jeho vydání předcházelo, rovněž v ustanoveních § 2 odst. 13 a § 33 odst. 5 tr. řádu, a to v neprospěch obviněného J. G.;

2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené rozhodnutí zrušil a v návaznosti na to zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu a

3. podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Klatovech, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 20/2013](#)